

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՄԵԿԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԻԿ

Հարկան գինը 10 րուբլի. հէս տարվանը 6 րուբ.
Լեւանդին համարները 5 կապէկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմեայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлис, Редакция «Мелік».
Գրւում Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով.

Յայտարարութիւններ համար վճարում են
խրաջանիւր տողատողին 10 կապէկ.
Տէլէֆոն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԻՔԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Հոսի շուրջը. — ԵՆԻՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.
Չանգեղուքի հանքագործների ժողովը. Նամակ
խմբագրութեան. Նամակ խմբագրութեան. Ներ-
քին լուրերը. — ԱՐՏԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատգա-
ման գահի շուրջը. Նամակ Պարսկաստանից.
Արտաքին լուրերը. — ՆԵՐԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ. — ՅԱՅԿԱՍՏԱՆԻ
ՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԱՆՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Բժշկի օգնա-
կանը:

ՀՈՍԻ ՇՈՒՐԺԸ

Եւրոպայի ուշադրութիւնը դարձրած է
Ներկայումս դէպի Հոսի: Ո՞ր պէտք է լինի
Հոսի XIII-ի յաջորդը: Ահա այն հարցը,
որ հետաքրքրում է ոչ միայն կաթոլիկ աշ-
խարհը, այլ և բողոքական շրջանները:

Լեւոն XIII-ի օրով Վատիկանը վերականգ-
նեցրեց իր խախտված վարքը բողոքական
աշխարհում և ստացաւ ազդեցութիւն
աւելի ընդարձակ խաւերում, քան կարելի
էր եկեղեցիները, աչքի առաջ ունենալով այն
պարտութիւնները, որ նա կրում էր շարու-
նակ մի քանի տասնեակ տարիներ: Լեւոն
XIII-ը բազմեց պապական գահի վրա մի
աշխարհի ժամանակ, երբ կաթոլիկ հոգեւո-
րականութիւնը՝ շնորհիւ իր ղեկավարների
բողոքականութեան՝ առաջ էր բերել բազմ-
աթիւ թիւերի մարտնչութիւններ և անսխա-
թութիւններ թէ կաթոլիկների շրջաննե-
րում և թէ մանաւանդ եւրոպական քա-
ղաքական շրջաններում: Լեւոն XIII-ին ա-
ջողովեց տարիների ընթացքում խելացի և
աշխուրջ գործունէութեամբ ոչնչացնել ե-
ղած թիւերի մարտնչութիւնները և առաջ մղել
մի նոր բողոքական ծրագիր, որով կարո-
ղացաւ գրաւել ընդհանուր համակրու-
թիւն և զօհանքել շատ շահագրգռված
համայնքներ: Զիջումներ անելով ժամանա-
կակից կեանքի պահանջներին, յարգելով
տեղական առանձնայատկութիւնները, օրի-
նակ լիզուն, աւանդութիւնները, սրբա-
գործված կարգերը, նա ոչ միայն վերա-
կանգնեցրեց, այլ և ուժեղացրեց պապու-
թեան վարքը:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԲԺՇԿԻ ՕԳՆԱԿԱՆԸ

(Ուսուցչի յիշողութիւններից)

III

Շուտով ես ամբիջ ունեցայ ծանօթանալու
թէ բժիշկ Մարիկեանի և թէ նրա տարօրինակ
օգնականին: Կես. Դուրս եկաւ, որ բժիշկը
հոգաբարձու էր այն ժամանակ, ուր ես հրա-
ւիրված էի ուսուցչութիւն անելու Բրբե Նորեկի,
ընդունված սովորութեան համաձայն, ես այցե-
թեան գնացի նրա մօտ ես:

Ճանաչումը պատճառը ուղիղ էր. Մարի-
կեանի տունը, որ չինել էր նա մի քանի տարի
առաջ, աւելի նման էր բերդի, քան սովորա-
կան բնակարանին: Բերդապաշտը հեռանկատ հա-
շիւներով աչքի առաջ էր ունեցել թշնամու
յարակալման բոլոր կէտերը և ամրացրել էր
նրան այնպէս, որ կարծես բնակիչներ լինէր
ոչ մի խղճուկ, խաղաղ, անձայն քաղաքում,
ինչպիսին N. քաղաքն էր, այլ ուղիղ սահմա-
նադրվի բերանում: Նրա գաւթի հաստարմատ
պատերի վրա պակաս էին միայն թնդանօթ-
ները:

Լու չեմ սիրում դատել մարդուն առաջին
տպաւորութեամբ. բայց այս անգամ, խոստո-
ւանում եմ, երբ մտնելով Մարիկեանի ընդար-
ձակ, լուսաւոր, չքեղ կարամիներով զարդար-
ված ընդունարանը՝ տեսայ առաջին անգամ
նրա հաստ ու կարճ մարմինը, դրված աւելի
ևս հաստ ոտների վրա, նրա լայն, իւղտո-
մասից դէմքը, որի վրա մաղային բուսական-
նութեան հետք անգամ չէր կար, — նա խնամքով

Հասկանալի է, թէ ինչու այնքան կա-
րգաւորութիւն է ստացել Լեւոն XIII-ի յա-
ջորդի հարցը, որ դրած է Ներկայումս
կարգիւնների կողմից: Ո՞րը կարգի-
նաներից կը ստանայ պապի պատուաւոր,
բայց և պատասխանատու կոչումը: Ան-
այժմ ամենից շատ հաւանականութիւն
ունեն երեք անձ՝ Բամպոլլա, Գոտտի և
Վանուտելլի:

Բամպոլլան, որ սղոցելի դեր է կատա-
րել մինչև այժմ Վատիկանի գործերում,
իրեն պապի պետական քարտուղարը,
միայն հրամաններ կատարող էր, նա ու-
նէր իր սեփական համակրութիւնները և
հակակրութիւնները, որոնց պատճառով
նա ունի մի կողմից ուխտեալ և եռանդուն
պաշտպաններ, իսկ միւս կողմից կատաղի
թշնամիներ: Բամպոլլան միշտ մի առանձին
համակրութիւն էր տաճում դէպի բօթ-
նական ազգերը և կապածով էր վերաբեր-
վում դէպի բողոքական Պրոտեստանտ: Նա
համեմատաբար հաշտ և լաւ էր վերաբեր-
վում նաև դէպի պաւստոնները և դէպի
Ռուսաստանը: Այդ պատճառով նա համար-
վում է պապական գահի ցանկալի թեկ-
նածու: Պրոտեստանտի և Ռուսաստանի հա-
մար, իսկ ընդհանրապէս բողոքական ցան-
կալի չէ Պրոտեստանտի համար:

Միւս կարգիւններից Վանուտելլի մեծ
համակրութիւն է վայելում Պրոտեստան-
տում և այդ պատճառով առաջ է մղվում
իրեն ցանկալի թեկնածու, բայց նա ժողո-
վրականութիւնը չունի բոժանական երկրնե-
րում: Ինչ վերաբերում է Գոտտին՝ նա
շատ պատկաւելի ոյժ է Վատիկանում,
անկախ բնաւորութեամբ, խորհրդապաշ-
տը, շրջանկաւ և զգոյշ. սակայն առանձին
աչքի ընկնող համակրութիւն չէ վայելում
ոչ մի պետութեան կողմից, որովհետև
ինքն էլ առանձին բարեկամութիւն չէ
ցոյց տուել ոչ ոքի ահնայտ և վճռողական
եղանակով:

Կարգիւնայական շրջանում կայ նոյնպէս
մի խոշոր և ազդեցիկ անձնաւորութիւն,
դա Ծերունի Օրելյանն է. բայց նա չափա-

ածիլված էր, — նրա թաւ յոնքերի տակից պա-
պըղացող կանաչաւուն, օրանայեաց աչքերը,
որոնք կարծես գիշատելու մի բան էին որո-
նում, իմ մէջ մի անհաշիւ թշնամական զգա-
ւունք զարթոյց դէպի այդ կուշտ, յղիացած
մարմինը, որին թոյլութիւնը ամենին սող
չէր գալիս: Մի րօպէ մինչև անգամ թւաց ինձ,
թէ ես մի շատ նման դէմք ու մարմին տեսել
եմ իմ հայրենի քաղաքի չուկայում, սուր դա-
նակի ձեռքին միս վահանակի:

Առաջին այցելութեան սովորական աննշան
խօսակցութիւնից յետոյ, — Կարկէ, ես ոչինչ
չը հարցրի բժիշկին գիշերային սարսափների
մասին, — ես չուտով դուրս եկայ նրա ընդու-
նարանից. մի բան, կարծես, քուլմ էր ինձ
այնտեղից: Բժիշկի թէև քաղաքավարի, բայց
աղայական ընդունելութիւնն արաւ ինձ վրա
իր պատ տպաւորութիւնը, թէ ես տարիների
ընթացքում անթիւ և բազմատեսակ հոգաբար-
ձուների հետ գործ ունեցած ուսուցչի հոտա-
նութեամբ գոչակիցի, որ Մարիկեանի հետ
մինչ չինք կարող բարեկամ լինել դպրոցում և
հէնց սղոցել բնագրամբ կամեցայ խիստ պաշ-
տոնական դիրք բռնել նրա վերաբերմամբ — չը
գիտեմ, այսքանը միայն կարող եմ ասել, որ
ես չափազանց դժգոհ էի ինձանից այդ այցե-
լութեան համար. թուում էր, թէ ես մի
յանցանք էի գործել իմ խղճի առաջ, մի ինչ-
որ բանում մեղաւոր էի:

Ուրախալի տպաւորութիւն չը թողեց ինձ
վրա նաև այն հանգամանքը, որ բժիշկի գրասե-
ղանի վրա, որի մօտ մենք նստած խօսակցում
էինք, թէև ընդլորովին բացակայում էին բժշկա-
կանութեան վերաբերեալ գրքեր, բայց դրա
փոխարէն առատութեամբ հեղինակութիւններ:
Թնայ արդէն ես իմացայ, որ բժիշկը խորիմաստ

զանց խրոխտ, բռնապետական և անմատ-
չելի բնաւորութիւն ունի, ուստի նա չէ
վայելում ոչ մի փաստահաւորութիւն միւս կար-
գիւնների կողմից, իբրև ցանկալի պետ
պապական գահի համար:

Պետք է նկատել, որ պապի ընտրու-
թեան վերաբերութեամբ հին ժամանակ-
ներից որոշ արտօնութիւններ են վայե-
լում երեք երկիր՝ Պրոտեստանտ, Սպանիան և
Աւստրիան: Նրանք ունեն պապական թեկ-
նածուի վերաբերութեամբ իրանց veto-ի
իրաւունքը, որը թէև սակաւ դէպքերումն
է գործադրվել, բայց նա միշտ հաշուի է
առնվել և կարող է կարեւոր դէպքում ներ-
գործական դեր կատարել: Պրոտեստանտ, որ
այդ իրաւունքից զուրկ է, անկասկած,
կաշխատէ ազդել ընտրութիւնների վրա
դաշնակից Աւստրիայի միջոցով, եթէ վեր-
ջինս ցանկանայ օգտվել իրան վերապաշ-
տած իրաւունքներից: Ռուսաստանը հա-
մեմատաբար քիչ է շահագրգռված պապի
անձնաւորութեամբ և թէև հարկաւոր
դէպքում նա կարող էր մասնակցել յայտ ու-
նենալ դաշնակից Պրոտեստանտի վրա, բայց
ոչ մի բանից չէ երևում, որ նա կամենում
է խառնվել պապի ընտրութեան գործի
մէջ:

Լեւոն XIII-ի օրով Վատիկանը այնքան
ազդեցիկ դեր կատարեց կաթոլիկ աշխար-
հում, այնքան խելացի կերպով վճռեց և
լուծեց բազմաթիւ կնիւններ և հանգոյց-
ներ, որ ընականաբար եւրոպական պե-
տութիւնները ամեն կերպ ցանկանում են
տեսնել պապական գահի վրա Լեւոն XIII-ի
արժանաւոր յաջորդին և նրա քաղաքա-
կանութեան շարունակողին:

ՆԵՐԳԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԶԱՆԳԵԶՈՒՐԻ ՀԱՆՔԱՎՈՐՆԵՐԻ ԺՈՂՈՎԸ

Արձանագրութեան ընթերցումից յետոյ պ.
նախագահը կրկնեց իր նախկին նիս-
տում արած յայտարարութիւնը, թէ ինքը չը-
բանի ինժեներների տուած հրահանգների հի-

ատուածաբան է և ամեն կերպ աշխատում է
եթէ ոչ աստուածաբանութիւն, գոնէ կրօնա-
կան գանազան ուսմունքներ խոթել տարրական
դպրոցի ծրագրի մէջ. իսկ բժշկականութեան
վրա, ինչպէս ասում էին Մարիկեանին լաւ
ճանաչողները, նա թեղ էր վաղուց, թէև չա-
րունակում էր մնալ քաղաքային միակ բժշկի
պաշտօնում:

Այս, բժիշկ Մարիկեանը մի տիպ էր, որի
նմաններին ամեն քայլափոխում չես պատահի.
բայց և այնպէս նա ինձ համար մի չը տեսն-
ված բան չէր: Բիշ կան մարդիկ, որոնք իրանց
հոգեկան դատարկութիւնը լցնելու համար հա-
րում են աւելի տարօրինակ զբաղմունքներ,
քան կրօնական հարցեր քննելը: Ինձ աւելի հե-
տաքրքրում էր նրա խորհրդաւոր օգնականը,
որ ամուսնախորջս ասելով, նրա փոխանակ գի-
շերային այցելութիւններ էր գործում հիւանդ-
ների:

IV

Իմ բոլոր ջանքերը նոր բնակարան գտնելու
և դրանով հնարաւորութիւն ստանալու հան-
գիստ զինել գիշերները՝ ցերեկվայ ծանր աշխա-
տանքից յետոյ՝ ապարդիւն անցան: N. քաղա-
քում վարձով տրվող բնակարանները մատով
կարելի էր համարել, իսկ տեղափոխվել, գէթ
առժամանակ, քաղաքի միակ «հիւրանոցը»,
կամ, աւելի լաւ է ասել, կեդրոնացող, — ես ան-
կարող էի. այնտեղ, եկող-գնացողների տա-
րիներով չը մաքրված կեդրոն այդ ընտել, քա-
ղաքացի արեւոցողների զուարճութեան այդ
միակ տեղում, ուր առաւօտից մինչև երեկոյ
առախօսութիւններին և անպատկառ յիշոցների
զոռում — գոյում էր տիրում, այնպիսի գին էին
պահանջում մի ծուղակ-սենեակի համար, որ
ամենին համապատասխան չէր իմ ուսուցչա-
կան անգոր գրպանին: Կամայ-ակամայ ես ստիպ-

ման վրա իրաւունք չունի մերժել հանքաւե-
րերին, նրանց անկանօն կամ բոլորովին տուրք
չը տալու պատճառով, տալու վկայական պա-
թեցուցիչ նիւթերի համար, ուստի անյարմար
է գտնում՝ այդ կողմից միջնորդութեան դի-
մել իրաւունքի համար: Սակայն չը նայած պ.
նախագահի բացատրութեան, ժողովը վճռեց
դիմումն անել պ. միջնորդին համաժողովի
կողմից և համաձայն նախկին որոշման:

Այնուհետև հարկաւոր համարվեց դիմել նա-
խագահի ընտրութեան Սախյան նախ քան
ընտրութիւններին դիմելը անհրաժեշտ նկատ-
վեց ծրագրի այն կէտը, որ վերաբերում էր
ընտրութեան եղանակին, մի փոքր փոփոխու-
թեան ենթարկել. որոշման մի կէտը, այն է
«ենեկայ երեղ քուէարկողների կէտից աւելի»
խօսքերի փոխարէն, մասնիկ «ենեկայ երեղ»
բայց քուէ գործների կէտից աւելի խօսքեր:

Այս կերպ ձեակերպիւրեց յետոյ անցան խոր-
հուրդի նախագահի և անդամների ընտրու-
թեան, սակայն այստեղ այնպիսի դժուարու-
թիւնների հանդիպեցին, որ անկարելի էր մինչև
ժամը 2-ը ընտրութիւններ կատարել: Գլխաւորա-
պէս արգելք կայանում էր հանքատերերի և գոր-
ծարանատէրերի միմեանց մէջ գոյութիւն ունե-
ցող անձնական հաշիւների մէջ, որի պատճառով
մէկի թեկնածուն սեանում էր միւսի կողմից,
իսկ օրանք երկրորդի կողմից, Բանը այնտեղ
հասաւ, որ ստիպված էին նախագահ ընտրել
կողմնակի անձնաւորութիւն, ոչ հանքատերե-
րի: Մի քանիսր ձեռնպահ մնացին նախագա-
հի ընտրութեան մէջ. նոյնպէս և պ. Շվայկին
միւսների կողմից 14 ձայնով ընտրվեց պ. Խա-
չատուր: Նազարեկեանցը: Իսկ խորհրդի ան-
դամներ ձայներ մեծամասնութեամբ ընտրվե-
ցին Ա. Կունդուրով և Ա. Կազաւ, առաջինը
անդամ գանձապահ, երկրորդը՝ անդամ խոր-
հուրդի:

ՆԱԽԱԿ ԽՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Թիֆլիս, յուլիսի 9-ին

«Մշակ» № 148-ում տպված է մի թղթակ-
ցութիւն Փօթից իմ գործունէութեան մասին:
Աչքի առաջ ունենալով, որ հոգեւոր իշխանու-

ված էի մնալ իմ հին բնակարանում և վայելել
«Մշակ»-ը-քուէ» գիշերային բոլոր հրաշալիք-
ները՝ փափայլով ինձ ապագայ հանգիստ բնա-
կարանի քողարկ երազով:

Մի կիրակի առաւօտ, երբ ես երեխայի նը-
ման ուրախացած ազատ օրվայ վրա՝ արթն-
պառկած էի անկողնում և ամենին տրամա-
դիր չէի շուտով բաժանվել նրանից՝ տանուախ-
որջս ծառան ինձ իմաց տուեց, որ բժիշկի խո-
հարարը կամենում է տեսնվել ինձ հետ և հարց-
նում է, թէ երբ կարող է գալ ինձ մօտ: Մի
րօպէում ես հազնվեցի և զուրս եկայ սե-
նեակից:

Պատշաճաբար, գլխարկը ձեռքին, կանգնած
էր նա, բժիշկի այդ ինձ համար հետաքրքրական
օգնականը, որի հետ տեսնվելու և ծանօթանա-
լու ես ինքս ամբիջ էի որոնում: Բայց... ո՞վ
հիասթափութիւն. ոչ մի հետաքրքրական բան,
գոնէ արտաբնական, չը կար այդ մարդու մէջ:
Մի երկար, նոյն իսկ չափազանց երկար հա-
սակ, — նա արդարացում է իր «Ձիգ» մակա-
նունը, վայրկեանաբար անցաւ իմ մօտից, — առ-
րինների ընթացքում կերակուրների վրա կոտ-
նալուց ծոված ու կորացած մէջք, անտաշ, կո-
պիտ դիմագծեր, «վարունգանման» դուրս — յատ-
կանիլ թիւրքայայտատուցի կամ գէթ թիւրքա-
հայտատանցը սերունդ լինելուն — կնճռոտ, ծաղ-
կատար երես, հայկական մեծ ջիթ՝ կեռ, ուր-
ուն ծայրով, նիհար, անկլավ, թուխ դէմքի
լայնութեան անհամապատասխան երկար բե-
խեր, երկար ոտներ և երկար բազուկներ, ո-
րոնք մէջքի կռանալուց քիչ էր մնում հասնելին
մինչև ծնկները, — ահա ինչպիսի մէկն էր կանգ-
նած իմ առաջ: Չէ կարելի ասել, որ Զիգ Թիւն-
նին գեղարուեստական տպաւորութիւն թողնէր
առաջին անգամ նրա հետ ծանօթացողի վրա:
Դա մի հասարակ խոհարար էր, նման իր բազ-

